

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622204198
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6622204198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a sudcov Mgr. Stanislavy Salajovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., zastúpenej zástupcami: 1/ D. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., a 2/ F. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., proti žalovaným: 1/ G. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ulica A. B. XXX/XX, XXX XX I., IČO: 47 250 640, 2/ G. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., 3/ G. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., 4/ E. B. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XX/XX, XXX XX C., o žalobe žalobkyne o obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/53/2022-171 zo dňa 20. marca 2023, takto

rozhodol:

- Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o trovách konania.
- Žalovaným 2/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 03. 2023 zamietol žalobu o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/117/2009 (prvý výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovaným 1/ až 4/ trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala povolenia obnovy konania vedeného pod sp. zn. 5C/117/2009 (o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva). Za dôvod obnovy konania považovala novoobjavené skutkové okolnosti vyplývajúce z dodatočne zhromaždených listín, o ktorých sa dozvedela doručením písomného stanoviska Okresného úradu Lučenec, katastrálny odbor, oddelenie technické, dokumentácie a poskytovania informácií zo dňa 13. 09. 2022, ktoré jej bolo doručené dňa 19. 09. 2022. Žalobkyňa na základe tohto stanoviska tvrdila, že rodinné domy vedené v PKV č. XXX pop. č. XX, pre k. ú. C. a dom bez popisného čísla vedený v PKV č. XXX sa nezhodujú s rodinnými domami so súpisným č. XX a XX, ktoré sú zapísané na LV č. XX pre k. ú. C., keď žalovaní 1/ až 4/ v pôvodnom konaní uvádzali, že ide o totožné nehnuteľnosti. Uvedené považovala za dostatočný dôvod na obnovu konania v zmysle § 397 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“),

3. Súd prvej inštancie aplikujúc vo veci § 397 písm. a) CSP konštatoval, že písomné stanovisko zo dňa 13. 09. 2022 označené ako „Žiadosť – odpoveď“ nie je novou skutočnosťou ani dôkazom v zmysle uvedeného ustanovenia, nakoľko sa nejedná o takú listinu, ktorá by v pôvodnom konaní do vyhlásenia rozhodnutia existovala, a ktorú by neboli mohli strany sporu (žalobcovia) bez svojej viny použiť. Za nové skutočnosti nemožno považovať ani informácie, ktoré toto stanovisko obsahuje, nakoľko ide o popis vlastníckych vzťahov jednotlivých spoluvlastníkov tak, ako sú títo zapísaní v katastri nehnuteľností ku dňu podania správy vo vzťahu k parcele registra CKN č. XXX/X a parcele registra CKN č. XXX/X. Rovnako súd prvej inštancie nepovažoval ani ďalšie skutočnosti vyplývajúce z písomného stanoviska vo vzťahu k domom z PKV č. XXX a XXX, ktoré sa nemajú nachádzať v pozemnoknižnej mape a nemajú byť evidované ani listoch vlastníctva, za nové skutočnosti, nakoľko boli z príslušnej databázy zistiteľné už v čase pôvodného konania. Zároveň to, že domy zapísané v PKV č. XXX pod popisným č. XX a PKV č. XXX bez popisného č. nie sú zakreslené na pozemnoknižnej mape a nie sú evidované ani na listoch vlastníctva, nie je dôkazom toho, že by domy s súp. č. XX a XX neboli v spoluvlastníctve vlastníkov uvedených na LV č. XX, resp. neboli spoluvlastníctvom ich právnych predchodcov. Príslušné PKV č. XXX a XXX boli okrem toho ako dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, rovnako ako dôkaz pozemnoknižnou mapou. Nejedná sa preto o nové skutočnosti, ktoré by súdu neboli v čase vyhlásenia rozsudku známe, jedná sa len o novú interpretáciu takto známych okolností. Pokiaľ zástupca žalobkyne na pojednávaní poukázal na novú skutočnosť, ktorou má byť existencia výmerovej mapy získanej prostredníctvom geodeta (nepredloženej v pôvodnom konaní), z ktorej žalobkyňa vyvodzuje zámenu rodinných domov, k uvedenému súd prvej inštancie poznamenal, že v prípade neuplatnenia určitej skutočnosti zo svojej viny v pôvodnom konaní, je táto vylúčená aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovaní 1/ až 4/, ktorí boli v konaní úspešní, majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. V zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalobkyňa, ktorá uviedla, že trvá na podanej žalobe na obnovu konania. Mala za to, že nehnuteľný majetok zapísaný v PKV č. XXX sa „stratil“. Vo vzťahu k PKV č. XXX a XXX popísala genézu vlastníckych vzťahov, ktoré sa k nim viažu. K odvolaniu pripojila aj listinné dôkazy, z ktorých vychádza jej odvolacia argumentácia, a to fotokópie „Výťahu zo zápisnice o pozostalostnom pojednávaní po A. B., uznesenia o dedičstve sp. zn. D1128/98, Dnot 252/94 po poručiťovi J. B., ktoré boli pripojené už k podanej žalobe o obnovu konania a odpoveď Okresného úradu Lučenec, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam, zo dňa 03. 05. 2023 na žiadosť D. E. (zástupkyne 1/ žalobkyne v konaní) o prešetrenie vlastníckeho práva.

6. K odvolaniu žalobkyne podal prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie žalovaný 1/, ktorý poznamenal, že žalobkyňa nepredložila žiadne nové dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privodiť obnovu konania. Bol toho názoru, že žalobkyňa interpretuje skutkový stav, obsah verejných listín pkv. č. XXX a č. XXX i obsah dedičského rozhodnutia podľa vlastných predstáv. K odvolaniu pripojený Výťah zo zápisnice o pozostalostnom pojednávaní po zomrelej A. B. a uznesenie o dedičstve po poručiťovi J. B. podľa neho potvrdzujú správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní a nie tvrdenia žalobkyne. Rovnako aj z písomnej odpovede Okresného úradu Lučenec, katastrálneho odboru, zo dňa 03. 05. 2023, je zrejmé, že všetky listiny a dôkazy súvisiace s vlastníctvom nehnuteľného majetku, na ktoré sa táto odpoveď odvoláva, sú súčasťou katastra nehnuteľností a je ich možné súdu predložiť a ako dôkazy vykonať, s tým, že na ich základe je založený LV č. XX, pre k.ú. C., z ktorého vyplýva, že ideálny spoluvlastnícky podiel patril vždy právnym predchodcom žalovaných. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Odvolateľka v podanej odvolacej replike zdôraznila, že trvá na podanej žalobe na obnovu konania a zopakovala skutkové tvrdenia týkajúce sa pôvodného konania, keď opätovne interpretovala obsah PKV č. XXX a XXX. K vyjadreniu pripojila listinné dôkazy, ktorými sú fotokópie daňových priznaní k dani z nehnuteľností.

8. Žalovaný 1/ v odvolacej duplike uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne. Konštatoval, že žalobkyňa k svojmu vyjadreniu pripojila nové listinné dôkazy, ktoré boli

prvýkrát predložené až v odvolacom konaní, a preto by odvolací súd na ne nemal prihliadnuť. Napriek uvedenému žalovaný 1/ zdôraznil, že tieto mohla žalobkyňa uplatniť už v pôvodnom konaní.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Na základe podaného odvolania žalobkyne tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie dôkazy vykonané v konaní vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

12. S prihliadnutím na rozsah odvolania a odvolacie dôvody v ňom uvedené odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, a preto mu nemožno vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Po preskúmaní veci nezistil odvolací súd žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovvej časti, tak aj v časti odôvodnenia a zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 397 písm. a/ CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

16. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Uvedený mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, a preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená.

17. Dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP je existencia skutočnosti, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky: po a) skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania (do vyhlásenia rozsudku), po b) ide len o také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného sporu a po c) tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

18. Odvolací súd považuje za potrebné zhodne s názorom súdu prvej inštancie uviesť, že žalobkyňa nepreukázala právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm.

a/ CSP, teda neuviedla žiadny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne skončeného konania. Žalobkyňa sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 04. 11. 2022 domáhala povolenia obnovy konania o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5C/117/2009, v ktorom Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 5C/117/2009-446 zo dňa 11. 02. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12. 08. 2020, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/143/2019-515 zo dňa 24. 06. 2020 určil, že nehnuteľnosti v k.ú. C. a obci C., zapísané na LV č. XX ako CKN parc. č. XXX/X o výmere 284 m², zastavané plochy a nádvoría, CKN parc. č. XXX/X o výmere 34 m², zastavané plochy a nádvoría, CKN parc. č. XXX/X o výmere 65 m², zastavené plochy a nádvoría, CKN parc. č. XXX/X o výmere 409 m², zastavané plochy a nádvoría, CKN parc. č. XXX/X o výmere 83 m², zastavané plochy a nádvoría spolu s rodinným domom súp. č. XX postaveným na parcele č. XXX/X a domom so súp. č. XX postaveným na parcele XXX/X aj na parcele XXX/X, všetky v spoluvlastníckom podiele 1/2-ici patria do dedičstva po nebohej A. H., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom A. XX, C. (I. výrok). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že uložil žalobkyni a jej manželovi F. B., ktorí boli v predmetom súdnom konaní v procesnom postavení žalovaných 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania vo výške 100% (II. výrok). Žalobu na obnovu konania žalobkyňa odôvodnila s poukazom na novoobjavené skutkové okolnosti, ktoré vyplývajú z dodatočne nazhromaždených listín, o ktorých mala žalobkyňa vedomosť z písomného stanoviska Okresného úradu Lučenec, katastrálny odbor, zo dňa 13. 09. 2022, ktoré bolo žalobkyni doručené dňa 19. 09. 2022. Podľa tvrdení žalobkyne má byť v zmysle písomného stanoviska Okresného úradu Lučenec novou skutočnosťou, že rodinné domy vedené v PKV č. XXX pod č. XX, pre k. ú. C. a dom bez popisného čísla v PKV č. XXX, nie sú zakreslené v pozemkovníkovej mape a nie sú ani evidované na listoch vlastníctva, z čoho žalobkyňa vyvodila, že tieto nie sú totožné s rodinnými domami so súpisným č. XX a XX, ktoré sú zapísané na LV č. XX, pre k. ú. C..

19. Odvolací súd sa rovnako ako súd prvej inštancie nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne ako odvolateľky, že sú tu skutočnosti týkajúce sa strán a predmetu konania, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V predmetnom prípade žalobkyňa poukazovala na vyššie zmienené písomné stanovisko zo dňa 13. 09. 2022, ktoré bolo poskytnuté Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor, na základe žiadosti D. E. (zástupkyne 1/ žalobkyne). Odvolací súd konštatuje, že ak došlo k právoplatnému skončeniu pôvodného konania dňa 12. 08. 2020, písomné stanovisko zo dňa 13. 09. 2022 nemožno považovať za takú listinu, ktorá by v pôvodnom konaní existovala a ktorú by žalobkyňa a jej nebohý manžel nemohli bez svojej viny použiť. Pokiaľ ide o samotný obsah písomného stanoviska zo dňa 13. 09. 2022, v tomto Okresný úrad Lučenec, katastrálny odbor, uviedol len informácie o vlastníckych vzťahoch k pozemku parcely CKN č. XXX/X a parcely CKN č. XXX/X, ktoré vyplývajú z údajov zapísaných v katastri nehnuteľností ku dňu podania správy. Ďalej sa v stanovisku uvádza, že: „Dom z pozemkovoknižnej vložky XXX pop. č. 39 k. ú. C. a dom bez pop. č. z pozemkovoknižnej vložky XXX, k. ú. C., ktoré sa nenachádzajú v pozemkovoknižnej mape, nie sú evidované ani na listoch vlastníctva.“ Aj tieto skutočnosti boli z operátu katastra nehnuteľností zistiteľné už v čase pôvodného konania, keď pozemkovoknižná vložka predstavuje archívny dokument (akéhosi predchodcu listu vlastníctva), ktorý bol v minulosti používaný na evidenciu vlastníctva nehnuteľností. Z informácie o tom, že domy zapísané v PKV č. XXX pod popisným č. XX a PKV č. XXX bez popisného č. nie sú zakreslené na pozemkovoknižnej mape a nie sú evidované ani na listoch vlastníctva, nemožno vyvodiť (nie sú dôkazom), že by domy so súp. č. XX a XX neboli v spoluvlastníctve vlastníkov zapísaných na verejnej listine, ktorou je list vlastníctva č. XX (neboli v spoluvlastníctve ich právnych predchodcov). Navyše ako zmieňuje súd prvej inštancie, uvedené PKV č. XXX a XXX boli spolu s pozemkovoknižnou mapou vykonané ako dôkaz v pôvodnom konaní, čo je zrejme napríklad z rozsudku č. k. 5C/117/2009 - 446 zo dňa 11. 02. 2019 (strana 13, bod 23. odôvodnenia). Záverom možno zhrnúť, že žalobkyňa nepreukázala existenciu dôvodov na povolenie konania v zmysle ust. § 397 písm. a/ CSP, keď v predmetnom prípade nejde o nové skutočnosti či dôkazy, ktoré by neboli známe v čase rozhodovania súdu v pôvodnom konaní a ktoré by nemohli žalobkyňa a jej nebohý manžel bez svojej viny predložiť, ale ide len o „nový“ výklad už známych okolností.

20. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil, pretože námietky žalobkyne obsiahnuté v jej odvolaní neboli dôvodnými. Odvolací súd potvrdil rozsudok aj ohľadne závislého výroku o trovách konania (II. výrok), vo vzťahu ku ktorému žalobkyňa neuviedla žiadnu odvolaciu argumentáciu. V nadväznosti na vecnú správnosť prvého meritórneho výroku rozsudku súdu prvej inštancie je potom vecne správny aj závislý druhý výrok, ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou úspechu v spore vyplývajúcou z ustanovenia § 255 ods.

2 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie tak i o trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa správnych ustanovení CSP a tieto správne aplikoval.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobkyňou táto nebola úspešná ani sčasti, keď odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. Celý procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalovanému 1/, ktorý sa k odvolaniu i vyjadroval, a to prostredníctvom právneho zástupcu. V súvislosti s odvolacím konaním tak žalovanému 1/ trovy preukázateľne vznikli. S poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP odvolací súd uložil žalobkyni, ako procesne neúspešnej strane sporu v odvolacom konaní, povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o trovách konania. Žalovaní 2/ až 4/ boli v odvolacom konaní nečinní, v súvislosti s ním im celkom zjavne žiadne trovy nevznikli, a preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Účastníci konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.